

Edebiyat Defteri

AylaBerkin -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
5 Ekim 2019 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

UMUDA SARILMAK

UMUDA SARILMAK

Umuda sarılmak nedir iyi bilirim.
Sonun başlangıcında olduğunu inkardır o
Bitti dediğin anda yeniden başlamaktır.
Sonsuzlukta var olmak için,
Meydan okumaktır tüm dünyaya.
Umut ettiğince varsın unutma.

Ayla BERKİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/732124/umuda-sarilmek.html>

BİR GÜN SENDE UNUTULACAKSIN

HER ŞİİRDEN BİR ÖYKÜ, HER ÖYKÜDEN BİR ŞİİR
BİR GÜN BENDE UNUTACAĞIM!

Kesin bilmiyorum ama her şiirin bir öyküsü vardır gibi geliyor bana. Bir şiir yazdım ve öyküsünü de kendim kurguladım.

Sevdiğinden ve sevildiğinden emindi genç kız. Çok mutluydu. Artık çiçekler bir başka güzel görünüyordu gözüne. Evinin sefaleti bile onu eskisi gibi, sıkılmıyordu. Annesinin önüne koyduğu bir dilim ekmek ve birkaç zeytin tanesi ona şimdiye dek olmadığı kadar lezzetli geliyordu.

Çantasını eline alıp, eskimiş ayakkabılarını ayaklarına geçirirken bile, ayakkabılarının modası geçmiş, bir tarafa yamulmuş hali bile onu üzmüyordu.

Eteklerini uçurarak, çalıştığı trikotaj atölyesine doğru uçarcasına giderken mutluluğu yüzünden okunuyordu. Seviyordu seviliyordu. Bu gün yine buluşacaklardı. Akşam iş çıkışı onu sahilde her zaman ki yerlerinde bekleyecekti. Uzun zamandır tanışıyorlardı ama yeni açılmışlardı bir birlerine. Delikanlı kendi mahallelerindendi. Beraber büyümüşlerdi. Gerçi kız ondan 2 yaş büyüktü ama olsun. 2 yaş çokta büyük bir fark değildi. Hem kendisi ufak tefek, yaşını göstermeyen, mahallenin güzelleri arasında bir kızdı.

Akşam buluştuklarında delikanlı ona söylediği güzel sözlerle kızın başını döndürmüştü yine.

“Canım sevgilim!” diyordu. “Seni nasıl seviyorum bilemezsin, Senden ayrılmak istemiyorum.”

Delikanlının sıkı sıkı tuttuğu elleri terliyordu, hava soğuktan ama üşümüyordu. Oturdıkları bankın üstünde başını delikanlının omzuna dayamış gözlerini kapamış, o anda denizin dalgalarına karışan sesini dinliyordu sevdiğinin.

Sevecen, müşfik ve baştan çıkarıcı bir tarzda konuşuyordu sevdiği.

Ayrıldıklarında içinde ki burukluk, yinede dudaklarında ki tebessümü engelleyemiyordu.

Bu mutlu buluşmanın sonu kötü bitmişti. Askere gideceğini söylemişti. Son buluşmalarında genç kız çok üzgün ayrılmıştı sevdiğinin yanından. Acı bir bekleyiş başlamıştı. Belki de doğruya düşecekti. Belki de geri gelmeyecekti.

Çok şükür askerliğini doğuda yapmasına rağmen, hatta birkaç kez çatışmalara bile girmiş olmasına rağmen, Tanrı ona bağışlamıştı sevdiğini.

İşte bu gün geliyordu. Hasret bitmişti. Giderken sözleştikleri gibi her zaman buluştukları yerde beklerken bütün vücudu titriyordu heyecandan.

Onu karşısında gördüğü anda kalbi duracak gibi olmuştu. Heyecanla koşup boynuna sarılmak istediğinde sevdiğinin bir bakışı onun olduğu yerde durmasına yetti. Açılmış kolları havada kaldı. Birden ince bir sızı yüreğini kapladı.

Sevdiğinin bakışlarında o eski ısıltı yoktu. “Seni seviyorum” diyen ifade yoktu.

Her zamanki banka yan yana oturduklarında, ikisi de konuşmaktan korkar gibiydiler.

Genç kız merakla sevdiğinin yüzüne baktı. Elleriyle sevdiğinin ellerini buluşturmak istediğinde ise o ellerin ondan kaçtığını gördü.

Delikanlı konuşmaya başladığında ölmek istemişti. Gözlerinden akan yaşlara engel olmak istemişti ama olmuyordu işte.

“Üzgünüm ama ben başkasına âşık oldum.”

Tek bir cümleyle, ona “unuttum artık seni” diyordu.

Sonra hikâyesini anlattı. Askerlik yaptığı yerde çarşı iznine çıktığında çarşıda gezerken gördüğü bir kıza âşık olmuş ve hatta evlenmeye bile karar vermişler.

O yeni aşkıdan söz ederken, o kadar dalmıştı ki, sessiz gözyaşları dökerek yanından kalkıp giden kızın farkına bile varmamıştı.

O sevdasını anlatıyordu. Genç kız ise unutulmuşluğuna ağlayarak nasıl olup ta bu haberden sonra yaşadığına şaşıyordu.

BİR GÜN SENDE UNUTULACAKSIN

“Benim unutulmuşluğum gibi”

Gözlerine bakarken yaşıyordum.

Gam olmuyordu dünya bana,

Sen ellerimden sevgiyle tutarken.

Düşünmek istemiyordum, kendimi

Sensizlikte unutulmuşluğuma ağlarken.

Fakat her şeye rağmen,

Biliyordum ki unutulan ben,

unutanda sen olacaksın.

Bu gün aşkımız bir rüya ise,

Yarında bir masal olacak mazide kalan.

Adım silinecek dudaklarından.

Kalbin bana ait ne varsa unutacak.

Sana uzanan ellerim boşlukta kalacak.

Ölümsüz sandığımız aşkımız,

Bir cümlede son bulacak.
“Unuttum artık seni” diyeceksin.
Bakışlarını kaçıracaksın benden.
Gözlerime bakmaya korkacaksın.
O an ben,
Şaşıracağım,
Hala nasıl olup da yaşadığıma.
Elem gözyaşları akarken gözlerimden.
Kalbimde açılan yarayı,
Son bir kez kanatacağım.
Korkma artık benden.
Kaçırma gözlerini gözlerimden.
Her zaman böyle olmuştur ya.
Her seven unutmuştur senin gibi,
Her sevilende unutulmuştur benim gibi.
Beni sensizliğe terk edip giderken,
Son kez gözlerine bakacağım.
Merak etme sevgilim sana söz veriyorum,
Elbet bir gün bende seni unutacağım.
Ayla Berkin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081232/bir-gun-sende-unutulacaksin.html>

MUTLULUK

Mutluluk bir gülüşte, bir bakışta.
Mutluluk kelebeğin kanadında,
Rüzgarın nameleriyle sallanan ağacın dallarında.
Mutluluk sevdiğinin yanında, seni saran kollarında.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090063/mutluluk.html>

AFFET BİZİ ATAM!

10 Kasım 1938

O gün yazılmaya başladı

Türkiye Cumhuriyetinin makus kaderi.

Çok erken terk ettin bizleri Ata'm.

Olmamıştık daha. Hamdık pişmemiştik.

Devrimlerini sindiremeyenler vardı,

Karanlıkta ve nemli ortamda üreyen bakteriler gibiydiler.

Yaşamlarına uygun şartların oluşmasını beklediler yıllarca.

Ortam oluşunca da devrimlerini ilkelerini çiğneyerek çoğaldılar.

Çok erken terk ettin bizi Ata'm!

Söz verdik ama sahip çıkamadık emanetine.

Açtığın yolda, gösterdiğin hedefe durmadan yürüyeceğimize söz vererek and içtik

Verdiğimiz sözü de tutamadık.

Yapamadık Ata'm yapamadık.

Sana layik bireyler olamadık. Senden özür diliyorum.

Çok erken terk ettin bizleri Ata'm.

Olmamıştık! Hamdık! Cumhuriyet ruhuyla pişmemiştik.

Affet bizi Ata'm!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1092719/affet-bizi-atam.html>

BEKLEMEDYE DEĐER!

Beklemek güzeldir sevince.
Hele bir de sevdiğinin gözleri
Gözlerine deđince.
Bir kuş havalanır yüreğinden.
Düđümler çözülür aşıka dair
Özlem biter.
Deđer o Zaman,
O sevgiliyi beklemeye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1094082/beklemeye-deger.html>

HASRET

HASRET

Bir bir yanarken şehrin ışıkları
Sarar içimi gecenin alacası.
Ufuk'un kızılığı denizi yakarken
Büyür içimde ki hasret yangını.
Boynum bükülür, solan çiçekler gibi
Gözlerimden yaşlar dökülür,
İçimde ki hasret yangınını söndürmek ister gibi
Bitsin bu hasret derken,
Yeni bir hasret başlar,
Diğerinin bittiği yerden.
Çünkü bir sevdiğime kavuşurken,
Diğer sevdiğimi arkada bırakıyorum.
İşte o zaman keşke diyorum!
Keşke hiç büyümeseydi yavrularım.
Dizimin dibinde otursalardı.
Evimin neşesi, ciğerimin köşesi olsalardı.
Büyüyüp her biri bir köşeye savrulmasaydı.
Benim de ana yüreğim bu hasretle yanmasaydı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1141894/hasret.html>